

Svatá Hora

4

2022

ročník
MMXXII

Svatohorské legendy IV. • Dvakrát o víře a lásce • Rozhovor s P. J. Primusem

OBSAH

Úvodník

A zase ti zajíci... **3**

Ze Svaté Hory

Zprávy ze Svaté Hory **19**

Opravy na Svaté Hoře **21**

Z historie

Svatohorské legendy IV. **4**

Osobnost

Rozhovor s P. Janem Primusem **10**

Spiritualita

Dvakrát o víře a lásce **13**

Informace

Listárna **22**

Zajímavá kniha **26**

Exercicie, kalendář akcí **28**

Pravidelné bohoslužby, otevírací doba **30**

A zase ti zajíci...

Už v nadpisu jsem při psaní úvodníku sám sebe nechtěně upozornil na nutnost větší sebekontroly. Pro ukázkou, co napáchá setrvačnost, ponechal jsem jej v původní podobě...

Původně jsem totiž pojal úmysl jako jeho téma zpracovat ono obvyklé prodějání a nákupní šílenství toho období, jemuž všichni říkáme Advent, ale jehož náplň - jak se často pohoršuji - se moc nekryje s původním významem toho slova (Příchod). Je spíš plný horečných nákupů dárků, slev, večerní kulturu poskytuje svařo a figurky Mikuláše seženete od půlky října. Jenže právě s tou mikulášskou čokoládou jsem narazil, a to sám na sebe a na své směle kritické výpady. Velikonoce jsou totiž v obchodním sektoru neméně typické svou značně předsunutou nabídkou všeho žlutozeleného, jakési výbavy pro „otvírání studánek“. Rozdíl je asi jen v tom, že my církevně za jádro roku považujeme Velikonoce, obchody naopak asi více utrží před Vánoci. A tak se mi - pro tuto podobnost - jaksi v hlavě popletly nadpisy. Ostatně: pohoršení jako pohoršení...

Okamžitě jsem si vzpomněl na obvyklé napominání mužů, kteří v kostele nesmekli (ale pro nevěřícího jaksi není před čím smekat), a najednou jsem nevěděl, zda můj politováníhodný případ odpovídá spíš slovům sv. Pavla (Nesudme už tedy jeden druhého, ale raději posuďte, jak jednat, abyste nekladli bratru do cesty kámen úrazu... - Řím. 10,13) nebo sv. Lukáše (Pán jí odpověděl: „Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí...“ - Lk 10,41). Velmi rychle mi docházelo, že obchodník musí nabízet zboží s předstihem, že setkání nad svařeným vínem může být zrovna tak prázdným opilectvím jako přátelským sdílením dvou blízkých (ostatně - zpěváci při rorátech pili ohřívane pivo, a tak i svařák asi k chladnému počasí prostě patří). Ukřivděným pohledem nebo shovívavě napomínajícím hlasem rozhodně nikoho nepřesvědčím, že má varianta prožívání Adventu je pro ně zajímavá.

Jsem před koncem možné délky svého textu a - pravda - o zajících jsem toho mnoho nena-psal. Ani o oprávněnosti obavy, že Advent jen úklidový a nákupní je chudý - tento můj názor samozřejmě trvá. Nad čím se během letošního Adventu chci zamýšlet je správný způsob, jakým to druhým dát najevo. A jak do svého zažitého způsobu prožívání předvánoční doby možná radostně přijmout nový pozitivní impuls třeba i z mimo kostelního prostředí.

Já jdu dirigovat adventní koncert Bachových kantát. Vám pěkný zbytek Adventu!

Pavel Šmolík
SVATÁ HORA 4/2022 **3**

František kardinál Tomášek 24. června 1979 o svatohorské Korunovací
V letošním roce uplynulo 30 let od jeho úmrtí

Fotografie
na titulní straně časopisu:

Anděl z figurální výzdoby
západního Horního ambitu

Časopis Svatá Hora • MMXXII. ročník

Svatohorské legendy IV.

Jak to bylo s odebráním Svaté Hory jezuitům v roce 1773

V roce 1732 slavili jezuité velkolepou slavnost Korunovace milostné sošky Panny Marie Svatohorské. Když se ale o patnáct let později v srpnu 1747 u příležitosti 100. výročí odevzdání Svaté Hory do správy jezuitů konaly třídní slavnosti, měly už mnohem skromnější ráz. Tehdejší svatohorský superior Vojtěch Pubetz vydal k této slavnosti knížku Aurora primi mariani saeculi (Jitřenka prvního mariánského století) s popisem událostí do roku 1647. O sto let později se nad osudem Tovaryšstva Ježíšova už začala stahovat mračna.

Po vyčerpávající sedmileté válce s Pruskem v letech 1756–1763 zavládla v Čechách bída. Následovala deštivá léta 1766–1770 se špatnou sklizní. Přesto se obilí muselo nadále vozit do vojenských skladů. Od 18. března 1771 padal celých deset dní sníh a mrzlo až do Velikonoc, tající sníh způsobil v dubnu povodeň. Důstojníci sepisovali obyvatelstvo a tažný dobytek v Čechách a přitom zjistili, že si zubožení lidé z hladu vaří trávu, paří kopřivy, jedí žaludy, lebedu, rozemletou kůru ze stromů, chléb z mlýnského prachu a otrub a i zdechlíny. I v Příbrami propukl dobytčí a hlavně ovčí mor. V červnu 1771 začali lidé rychle umírat na horečnaté infekce. Pro stálé deště se žně 1771 zpozdíly o několik týdnů a obilí ničili plži.

V prosinci 1771 onemocněl i nový svatohorský superior a hospodář František Czepani (* 1707) a někteří ze svatohorské čeledi. Magistrát nařídil na 22. prosince za odvrácení nákazy procesí na Svatou Horu. Městskému obyvatelstvu to oznámili desátníci, do příbramských vesnic bylo posláno písemné oznámení, na zlepšení situace si však lidé museli počkat. Začátkem roku 1772 Josef II. přijel do Prahy a povolil snížení daní, v dubnu zakázal všechny poutě s noclehem. Než doznělo obilí a luštěniny, lidé se živili ovocem, kterého se urodilo mimořádné množství.

V důsledku těžkých hospodářských a sociálních poměrů už jezuité nerealizovali návrhy pražského stavitele Antonína Schmidta na rozšíření svatohorského kostela z let 1770–1772. V roce 1772 pouze nechali vylepšit stříbrný oltář. Antonín Thym z Menšího Města pražského přesunul skupinu Nejsvětější Trojice výš a mezi ni a prosklenou schránku pro milostnou sošku instaloval stříbrnou čtyřdílnou stěnu, v jejíž dolní části umístil stříbrné reliéfy ze starých postranních oltářů – „Ecce homo“ a „Bolestná Panna Maria“.

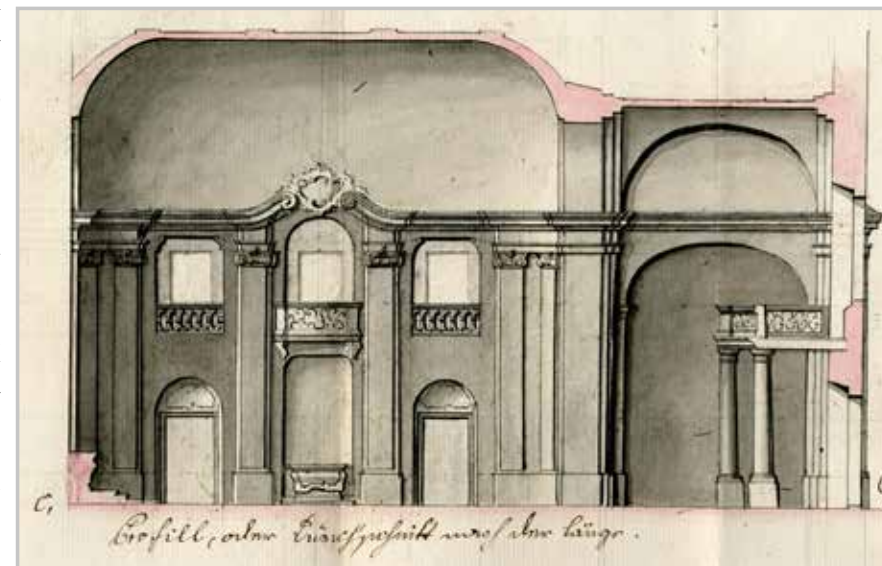
Dne 1. září 1772 uhořel nad svatohorskou svatyní blesk a druhý

zasáhl její šindelovou střechu. Vypukl požár, kterým byl chrám poškozen na 24 místech a zvonice na čtyřech a který předznamenal konec jezuitů.

Od konce 17. století se mocné Tovaryšstvo Ježíšovo stalo terčem závidění a kritiky pro svou moc a rozsáhlý majetek. Jezuité kázali, zpovídali, zabývali se teologií, filozofií, matematikou, astronomií, fyzikou, vyučovali na gymnáziích a univerzitách. Ve střední Evropě před polovinou 18. století působili na všech kromě benediktinského vysokého učení v Salcburku. Příslušníci jiných církevních řádů si stěžovali, že se kvůli jezuitskému „monopolu“ na veřejné vyšší vzdělávání mládeže na univerzity nedostanou, a napadali systém a styl jezuitské pedagogiky.

Pro osvícenské intelektuály symbolizovali jezuité zpátečnictví. Za vlády Marie Terezie a jejího spolupanovníka Josefa II. ve druhé polovině 18. století se z velkých

měst šířila proměna náboženského života. Osvícenský katolicismus odmítal dlouhé bohoslužby a modlitby. Poutě a procesní procesí považoval za ztrátu času, svaté obrázky, sošky a další devocionálie za předměty svádějící k pověrečným

Nerealizovaný návrh: podélný řez svatohorským kostelem

praktikám, stavění Božích hrobů a jeslíček za zbytečnost. Zavrhoval barokní citovost, efektní výzdobu chrámů, nákladné osvětlování, působivou hudbu. To všechno zahrnovala právě jezuitská zbožnost. Ideálem byl návrat k jednoduchosti prvotní křesťanské církve, jako projev zbožnosti nyní byla na první místo vyzdvížena charita.

Již roku 1753 a znovu 1770 byl omezen počet přijímaných noviců do řádů. Protivníci jezuitů se soustředili kolem předních mužů vídeňského císařského

dvora, jako byli školský reformátor Gerhard van Swieten, kancléř Václav Antonín Kounic nebo arcibiskup Cristoforo Antonio Migazzi. Od 60. let 18. století byli jezuité u dvora nahrazováni členy jiných řádů nebo světskými osobami.

K zániku jezuitského řádu přispěly také lži a polopravdy, které se kolem něj v průběhu věků nashromáždily. Byly mu přičítány nejodpornější intriky, královraždy, navádění k válkám, zkrátka vše v duchu hesla „účel svěť prostředky“, jež se řádu neprávem přisuzovalo.

Na naléhání západoevropských královských dvorů a se svolením Marie Terezie papež Kliment XIV. (1769–1774) svým breve Dominus ac Redemptor noster („Pán a Spasitel náš“) z 21. července 1773 řád zrušil. V jeho textu stojí, že sv. Ignác kdysi své společenství stvořil veden dobrými úmysly, ale postupem času byly tyto úmysly poskvřeny „žárlivostí, nesnášenlivostí“ a jinými špatnými skutky namířenými i proti těm, kdo náleželi k dobrodincům řádu.

Proto se mocí tohoto dokumentu ruší řád jako celek i moc jeho představených jak ve věcech duchovních, tak světských. Vše mělo platit „na věčné časy“.

Marie Terezie byla přesvědčena, že zrušení řádu je třeba pro jednotu víry a že do poloprázdny státní pokladny tak přibude kolem 400 milionů zlatých. V Čechách bylo jezuitských kolejí, rezidencí a profesních domů sedmnáct. Jejich majetek se odhadoval na 9 milionů zlatých. Česká provincie Tovaryšstva měla 1 125 členů, z nichž bylo 653 kněží, 250 scholastiků a 222 bratří – laiků. Dne 17. září 1773 vydala Marie Terezie reskript, kterým ohlásila zrušení řádu ve své monarchii a zabavení jeho veškerého majetku, který měl připadnout nově vytvořenému studijnímu fondu pro podporu školství. V říjnu zakázala bývalým jezuitům přednášet na univerzitách morálku, etiku, teologii a historii. Jezuité měli přejít do diecézní správy, k vojsku, či do výslužby.

V Praze bylo toto breve prohlášeno 5. října 1773. V Příbrami byl tehdy děkanem Josef Vilém Antonín Ungar z Raabu (1725–1789), někdejší královský

Děkovná pout' Příbramských

okresní komisař. Jeho rodina vlastnila v Příbrami dům č. p. 55/I (zbouraný Bechyňský zámek čili Hrádek v Plzeňské ulici). Oženil se a v roce 1753 se mu narodila dcera. Nedlouho potom jeho manželka i dcera zemřely. V roce 1755 přijal jako bakalář teologie duchovní stav. Ačkoliv se Příbramští bránili, v červenci 1768 byl jmenován děkanem. V roce 1772 kromě toho, že zanebával své povinnosti, nechal házet ven za město do šachet mrtvá těla měšťanů, jejichž příbuzní mu nebyli schopni za pohřeb zaplatit. Na městský hřbitov u kostela ale dával pochovávat i těla poddaných, kteří mu dobře zaplatili.

Začátkem října 1773 byl pozván na Zbraslav, kde měl kázat při slavnosti bohoslužbě. Cestou se dne 9. října 1773 zastavil na oběd v Mníšku pod Brdy u administrátora tamní farnosti Antonína Planera. Setkal se tam s hrabětem Františkem Čejkou z Olbramovic, hejtmánem Berounského kraje a bratrem majitelky Mníšku Marie Terezie, rozené Čejkové, z Olbramovic, který mu oznámil, že se má po kázání co nejrychleji vrátit do Příbrami, protože byl ustanoven arcibiskupským komisařem k provedení papežského breve o zrušení jezuitského řádu. Dne 10. října se urychleně vrátil na Mníšek, kde poobědval na zámku u hraběte Ignáce z Unwerthu, hejtmánova švagra. Odtud odjel do Příbrami, kde společně s krajským revidentem Janem Krausem, se dvěma kaplany a s oltářníky čekal v šest hodin večer na příjezd krajského hejtmána Čejky. Přizváni byli i zástupci magistrátu. Za hláholu příbramských zvonů přijeli s hejtmánem Čejkou i krajský adjunkt Ignác z Rodowitz, královský krajský sekretář Antonín Schreiber a bezdědický farář a berounský okresní vikář Jan Pavel Trnka.

V pondělí 11. října v osm hodin ráno vyjela komise ve dvou čtyřspřežích a jedním dvojspřeží na Svatou Horu. U hlavní brány ji očekával superior František Czepani. Po uvítání šli společně do chrámu, kde se pomodlili. V půl desáté se komise odebrala do refektáře, kam byli svoláni všichni přítomní členové Tovaryšstva, celkem 7 kněží a 2 bratři laici. Krajský hejtmán Čejka pronesl krátkou řeč. Děkan Ungar přečetl arcibiskupský dekret i zrušovací breve, vikář Trnka požádal superiora o klíče od chrámu i rezidence a odevzdal je svému sekretáři, děkanu rytíři Josefu Vilému Antonínu Ungarovi z Raabu jako prozatímnímu administrátorovi in spiritualibus. Komise se pak odebrala do superiorova pokoje, kde se pořizoval inventář kostelních věcí. Inventarizace pokračovala i po obědě. Večer komise odjela do města, děkan zůstal na Svaté Hoře přes noc. Za zpovědníky navrhl zdejší jezuiti Václava Müllnera, Jana Menzla a Františka Kolaříka.

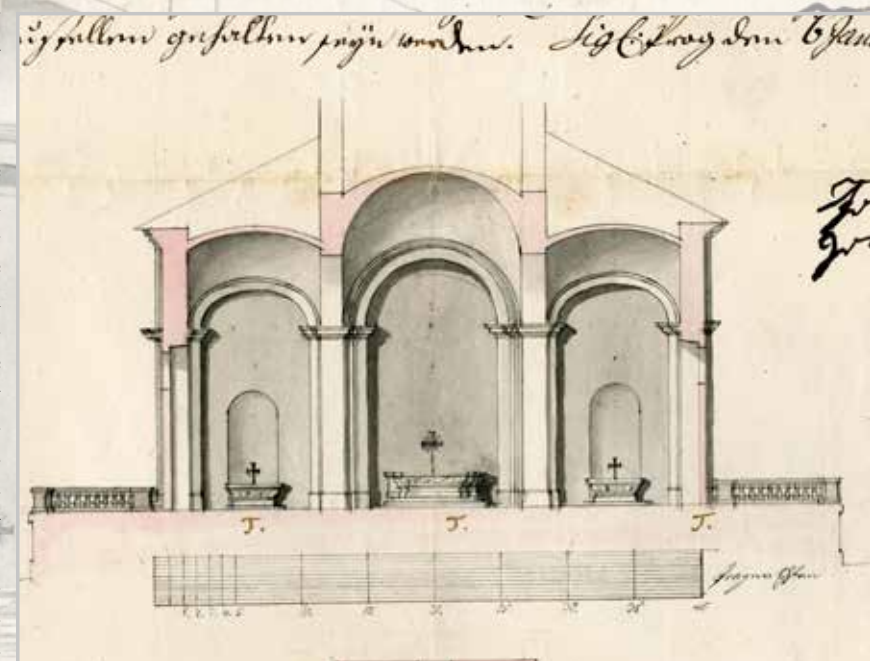
Administrátor Ungar zachoval obvyklý řád bohoslužeb. Inventarizace kostela, knihovny, nábytku a dalšího mobiliáře byla dokončena 13. října. Před odchodem jezuitů měla rezidence v kapitálech 32 400 zlatých, kostel 34 757 zlatých a další jmění. Patřil jí dvůr Hatě s jedním domem, kostel se třemi domy, mlýn s pilou, ovčinec u dvora Hatě, samota o čtyřech chalupách vzdálená 1/32 míle od Svaté Hory a různá hospodářská stavení. V jejích dvorech bylo 31 kusů skotu, 310 kusů bravu (ovcí, beranů, skopců a jehňat), deset krůt

a 50 hus a slepic. Pozemků měla rezidence 122 jiter 1069 čtverečních sáhů, tedy asi 35 hektarů. Poměr ročních příjmů a vydání byl vyrovnaný.

Poslední svatohorský superior František Czepani odešel ze Svaté Hory 14. října do své rodné Jihlavy. Děkan pak povečeřel se zbývajících jezuitů, kteří pak museli Svatou Horu opustit a ubytovat se ve městě. Děkan zůstal jediným knězem v rezidenci, hejtmán Čejka však rozhodl, že mu stávajících pět oltářníků, kazatel, sakristán a jeho pomocník budou na Svaté Hoře nadále pomáhat. Byl jim vyměřen plat, resp. penze, vyplácený ze studijního fondu, do kterého bylo jmění jezuitského řádu převedeno. Studující jinoši, kteří účinkovali na svatohorském kúru, dostávali místo dosavadní stravy a oděvu denně 15 krejcarů. Kalkant, který šlapal měchy u varhan, pradlena, opatrovník svatohorských hlídacích psů a správce domu dostali nevelké platy.

Děkan Ungar administraci Svaté Hory údajně nezvládal. Když byl dne 17. listopadu 1773 v Praze, na Svaté Hoře se znovu objevil okresní vikář Jan Pavel Trnka v doprovodu Dona Jáchyma hraběte Čejky z Olbramovic (1721–1814) – probošta malostranské koleje theatinů u kostela sv. Kajetána na Malé Straně a bratra berounského krajského hejtmána Františka hraběte Čejky z Olbramovic a majitelky Mníšku Marie Terezie, rozené Čejkové, z Olbramovic.

Jáchym hrabě Čejka převzal svatohorské klíče a inventáře a byl ustanoven novým administrátorem Svaté Hory. Pražský arcibiskup Antonín hrabě Příchovský z Příchovic, pražský arcibiskup, ustanovil Jáchyma hraběte Čejku 19. listopadu 1773 proboštem. Společně se čtyřmi kooperátory Svatou Horu spravoval, jak nejlépe mohl, a obětoval pro její potřeby a záchranu část svého osobního majetku.

Nerealizovaný návrh: příčný řez svatohorským kostelem

PhDr. Věra Smolová

Blízkost poutního místa vnímám jako velmi přínosnou...

„Pokud jde o mou cestu ke kněžství, tak na jejím počátku nestálo nic dramatického,“ říká v rozhovoru náš dnešní host, současný administrátor farnosti sv. Jakuba Staršího v Příbrami a vikář vikariátu Příbram P. Mgr. Bc. Jan Primus. Ale soudě podle svědectví nadšených frekventantů jím vedených hodin náboženství není otec Jan tím, kdo by do své výuky a pastoračního působení nezahrnul dostatek nadšení a inspirace...

Odkud pocházíte a jaká byla Vaše cesta k duchovnímu povolání?

Jsem rodilý Pražák – absolvoval jsem zde základní školu, gymnázium, Policejní akademii a nakonec Teologickou fakultu UK. Jsem majitelem (spíše majetkem...) tří koček a působím jako administrátor v Příbrami u sv. Jakuba Staršího.

Nikdy jsem neuvažoval o tom, že bych se stal knězem. Naopak vždy jsem chtěl být „policajtem“.

Za minulého režimu to pro mě bylo nemyslitelné, můj otec byl 10 let politickým vězněm ve známém lágru na Bytízku. Ale po revoluci všechny překážky padly, a tak jsem u policie sloužil od roku 1990 do roku 2005. Souběžně jsem vystudoval Policejní akademii, ale nejdřív jsem si prošlapal několikery boty v hlídkové službě. Po akademii jsem už šel v policejní hierarchii výš.

Pokud jde o mou cestu ke kněžství, tak na jejím počátku nestálo nic dramatického. Nešlo o jeden konkrétní moment, nějakou osudovou facku (viz třeba Šavel –

sv. Pavel), od které bylo všechno jinak. Spíš bych řekl, že šlo o přirozený a postupný vývoj. Přišla docela intenzivní touha po společenství s Kristem, která ale postrádala racionální jádro. Jako bych se do ní bez zjevného důvodu „nořil“ stále hlouběji. Původně jsem si myslel, že podléhám něčemu, jako je krize středního věku. U policie jsem už zažíval rutinu, ačkoli mě ta práce zároveň bavila a naplňovala. Čili zpočátku jsem to vše vnímal spíše jako rodící se snahu ještě před čtyřicítkou se sebou něco udělat, něco změnit. A tak jsem s Hospodinem uzavřel takovou „dohodu“: „Počkáme, a jestli ze mě opravdu chceš mít kněze, tak se o tom dejme tomu za rok můžeme bavit, tedy jestli ještě vůbec bude o čem...“ No a za rok jsem se opravdu nestačil divit, jaký nastal v mém životě „cvrkot“. Otázky se

střídaly s odpověďmi, pochybnosti s jistotami, ale touha po Kristu nejen že nemizela, ale naopak sílila. A tehdy jsem definitivně pochopil, že skutečně chci Krista následovat. Ne někdy, ne jen ve volném čase, ne jako koníček, ale pořád a naplno.

Následovalo období různých přijímacích pohovorů, setkání s pražskými biskupy, vikáři, rektorem semináře, psychotestů, zdravotních prohlídek. A teprve na základě těchto testů a rozhovorů mi bylo církevní autoritou oznámeno, že mohu započít svou přípravu ke kněžství. Každý budoucí kněz by měl před seminářem absolvovat tzv. teologický konvikt v Olomouci. To je taková příprava na teologická studia, jakýsi nultý ročník a rovněž neoficiální zkušební rok. U kandidáta kněžství je mimo jiné hodnoceno, jak se chová, jak vystupuje a reaguje v různých situacích, jak se staví k pastoračním aktivitám, k modlitbě a duchovnímu životu vůbec, jak vychází s kolegy, což v mém případě z hlediska věkového rozdílu mohli klidně být moji synové, protože moje ego muselo celkem výrazně ustoupit do pozadí. Po roce v olomouckém konviktu a po absolvování přijímacích zkoušek na teologickou fakultu jsem konečně mohl nastoupit do pražského semináře a s vydatnou Boží pomocí jsem to dopracoval až ke svěcení.

Čím je specifická služba v příbramské farnosti?

Nevím, jestli je služba v příbramské farnosti nějak výrazně specifičtější ve srovnání s jinými farnostmi srovnatelné polohy a velikosti. Možná snad tím, že na poměrně malém prostoru spolu „soupeří“ (míněno s opravdu velkou nadsázkou) o přízeň věřících tři farnosti: Svatá Hora, Březové Hory a právě „stará“ Příbram. Má to však samozřejmě i svoje výhody: Příbramáci mají možnost účasti nejen na bohoslužbách, ale i dalších farních aktivitách v místech a časech, které jim nejvíce vyhovují, tedy Příbram je možná specifická svou širokou „nabídkou“ duchovních aktivit. Další možné specifikum, i když to asi platí pro většinu středočeských farností, je snadná dosažitelnost hlavního města a s tím spojený odliv zejména vysokoškolské mládeže, která se zapojuje do aktivit pražských, zejména studentských farností, a „domů“ se vrací (a ještě ne vždy) až po skončení studií. Jiným „specifikem“, které mi však rozhodně nedělá velkou radost, je tristní stav budovy příbramské fary. Její rekonstrukce sice probíhá, ale rozhodně mnohem pomalejším tempem, než by mi bývalo bylo milo.

Na jednom z oltářů příbramského kostela sv. Jakuba je i kopie svato-horské Madony. Jaký je Váš vztah k tomuto poutnímu místu?

Se Svatou Horou mne pojí hluboký vztah. Jednak „po přeslici“ pocházím ze Sedlčanska a moje maminka za svého dětství a mládí absolvovala nesčetně poutí právě na Svatou Horu, kterou měla velmi ráda a na kterou se často vracela. Specifický vztah tatínka k Příbrami jsem již zmiňoval, a tak jsem po svém jmenování do zdejší farnosti měl pocit, že se tak nějak v jistém smyslu vracím na místo činu. Mimochodem, coby bohoslovci pražského semináře jsme vždy na začátku akademického roku jezdili právě na Svatou Horu na exercicie, které pro mě byly vždy časem ztišení, modlitby a rozjímání, a i když to znamenalo definitivní loučení s létem a prázdninami, vždy jsem se sem těšil. Svatá Hora má úžasný genius loci. Je to „promodlené“ místo a je to zde opravdu cítit.

Ovlivňuje přítomnost mariánského poutního místa nějak život ve svatojakubské farnosti?

Blízkost mariánského poutního místa vnímám jako velmi přínosnou i pro naši svatojakubskou farnost. Všechny vroucí modlitby statisíců bezejmenných, které ze Svaté Hory napříč dějinami i v současné době stoupají k nebesům, z ní činí na přímluvu Panny Marie privilegované místo Božího požehnání. A mít takové místo v „docházkové“ vzdálenosti je úžasný Boží dar, který jsme dostali (jako obvykle) bez vlastního přičinění.

Co aktuálního byste chtěl vzkázat čtenářům časopisu Svatá Hora v současné době?

Necítím se být ničím výjimečný, abych mohl čtenářům vzkázat něco hlubokého, moudrého či originálního. Nicméně (a nepříliš překvapivě) mi leží na srdci současná mezinárodní situace zejména v souvislosti s válečným běsněním na Ukrajině. Velmi bych si přál, abychom my křesťané všech denominací spojili

své síly v modlitbě za ukončení této zlovolné agrese, za oběti nenávisti, zla a násilí, ale i za obrácení těch, kteří je páchají. A právě Svatá Hora je místem, které sílu modlitby násobí. Vždyť na jedné z nástěnných maleb uvnitř svatohorských ambítů stojí, že mnohokrát a mnoha způsoby dával Hospodin najevo, že je mu Svatá Hora milá.

Rozhovor připravil Pavel Šmolík

Dvakrát o víře a lásce

Homilie, které byly ve svatohorské bazilice předneseny 2. října 2022

27. neděle v mezidobí, cyklus C

2. čtení: 2 Tim 1,6-8.13-14

Milovaný! Vybízím tě: zase oživ plamen Božího daru, který ti byl dán vzládním mých rukou. Vždyť Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale (ducha) síly, lásky a rozvážnosti! Proto se nestyď veřejně vyznávat našeho Pána ani (se nestyď) za mě, že nosím kvůli němu pouta. Naopak: Bůh ti dej sílu, abys nesl jako já obtíže spojené s hlásáním evangelia. Jako vzoru zdravé nauky se drž toho, cos ode mě slyšel, a (měj při tom) víru a lásku v Kristu Ježíši. Ten drahocenný, (tobě) svěřený poklad opatruj skrze Ducha svatého, který v nás bydlí.

Evangelium – Lk 17,5-10

Apoštolové prosili Pána: „Dej nám více víry!“ Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: Vyrvi se i s kořeny a přesaď se do moře!“, poslechla by vás. Když někdo z vás má služebníka a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: „Hned pojď a sedni si ke stolu.“ Spíše mu přece řekne: „Připrav mi večeři, přepásej se a obsluhuj mě, dokud se nenajím a nenapiji. Potom můžeš jíst a pít ty.“ Děkuje snad potom tomu služebníkov, že udělal, co mu bylo přikázáno? Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: „Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.“

Homilie první

„Jako vzoru zdravé nauky se drž toho, cos ode mě slyšel, a měj při tom víru a lásku v Kristu Ježíši. Ten drahocenný, tobě svěřený poklad opatruj skrze Ducha svatého, který v nás bydlí.“ To píše svatý Pavel svému milovanému žákovi Timotejovi. Apoštol Pavel zde nazývá svěřenou zdravou nauku, která Timoteje vede k víře a k lásce, pokladem, tedy drahocenným vlastnictvím! Poklad svěřené zdravé nauky ale není pro Pavla jen něco skrytě uchovaného a zakonzervovaného, je to svěřený dar. Dar, který má nejen Timoteje pod ochranou Ducha svatého vést k žité víře a k lásce. Je takovým pokladem i pro mě? Abychom lépe tuto otázku pochopili, přečtěme si pohádku O safírovém pokladu.

Bylo nebylo za devatero horami a devatero městy jedno moře. To moře bylo veliké, převeliké. Když na něj dopadaly sluneční paprsky, vypadalo to, jako by se na jeho hladině leskly safíry. A tak tomu moři odedávna lidé říkali Safírové moře. Málokdo však věděl, že ono moře ve svých hlubinách opravdu ukrývá safírový poklad.

Na nejzazším okraji toho moře stála malá rybářská vesnička. Život zde byl těžký, neboť půda zde byla neúrodná a ryb v této části moře nebylo mnoho. Lidé zde byli tak chudí, že často ani neměli, co by dali svým dětem do úst. Chodili otrhaní ve starých hadrech a chlapečci museli vypomáhat tatínkům s rybolovem, zatímco dívky posílali jako služky do nejbližšího města. O tom, že by mohli chodit do školy, se jim ani nesnilo. V této vesničce žil i jeden sta-

řík. Ten se kdysi také tak jako většina místních živil lovem ryb. Svým vnoučatům vyprávěl příběhy, které mu stejně vyprávěl jeho dědeček. Vždy, když vyprávěl prastarý příběh o safírovém pokladu ukrytém v moři, jeho nejstarší vnuk Théo vykřikoval, že on ten poklad najde.

Jednoho dne Théo vyjel s tatínkem na moře. Dlouho nemohli nic ulovit, a tak se vydali dále než obvykle. Najednou se ale začal zvedat vítr a přišla velikánská bouře. Pak se objevila obrovská vlna, která jedním rázem smetla chlapce do rozbouřeného moře. Ač se otec snažil sebevíc, svého chlapce již ve vlnách nenašel. To bylo slz a naříkání, když se tatínek vrátil domů sám. Ale chlapec měl velké štěstí a nezahynul. Už už se málem utopil, když vtom uslyšel: „Chytni se mě a zachrániš se!“ Kde se vzala, tu se vzala, usmívala se na něj mořská víla. Théo se z posledních sil chytil a víla s ním odplula do krásného podmořského paláce.

Tam jej přivítala Bílá víla s perleťovou korunkou vykládanou perlami: „Naše Malá modrá víla ti darovala schopnost dýchat pod vodou. Nechala ti ale ruce a nohy a já hledám zahradníka. Nabízím ti tedy sedm let služby v našem paláci. Když zůstaneš, dobře se ti povede.“ „Kde by se tady pod vodou vzaly zahrady?“ podivil se chlapec.

Théo se podíval na usměvavou Malou vílu a ta jej provedla palácem. V každé místnosti byla zahrádka, ve které rostly překrásné mořské rostliny, kolem nichž plavaly nejroztodivnější ryby. Po cestě potkávali také víly různých

barev, některé byly průhledné, jiné třpytivé, další světélkovaly. Pro Théa to byla taková podívaná, že když se ho Bílá víla opět zeptala, zda se chce stát zahradníkem v jejím paláci, radostně souhlasil. S Malou modrou vílou se skamarádil. Ona mu radila, jak se o kterou zahrádku starat, a on jí zase na oplátku vyprávěl, jak to vypadá nad vodou na souši. Tak žil v paláci mořských víl, ani si nevšiml, jak čas utíká, až uplynulo oněch sedm let. Celou tu dobu však Théo myslel hlavně na safírový poklad a na nouzi, která trápí jeho rodinu i celou vesnici. Tu za ním jednoho dne přišla Bílá víla a pravila: „Dobře jsi vykonával svou práci zahradníka, mnohé zahrádky jsou dnes ještě krásnější než dříve. Řekni, co by sis přál?“ „Vzácná paní,“ odpověděl Théo, „po ničem jiném netoužím více než po safírovém pokladu, se kterým bych se chtěl vrátit domů.“ „Poklad, o kterém mluvíš, ti může darovat jen král tohoto moře. Naši mořští koníci tě k němu zavezou. Ale ten poklad získáš jen tehdy, splníš-li tři úkoly, které ti král uloží. Pakliže se ti to nepodaří, zůstaneš navždy jeho služebníkem,“ varovala chlapce víla, zatleskala a v mžiku tu bylo krásné spřežení tažené dvanácti obrovskými mořskými koníky. Théo do něj nasedl a ujížděl s ním ke králi, aniž by si vzpomněl na Malou vílu. Ta se oblékla do velkého smutku, když viděla, že se s ní chlapec ani nerozloučil a navždy ujel.

Když Théo dojel do královského paláce, nestačil se divit vlastním očím. Palác byl třikrát tak vyšší a pětikrát delší než palác mořských víl. Byl zdoben překrásnými mušlemi, drahokamy i perlami. Žily zde nejružnější mořské bytosti. Král se chlapci zjevil v podobě statného muže s dlouhým bílým plnovousem, který připomínal rozčěřeně vlny. Vousy si právě česal zlatým hřebem a mocným hlasem promluvil: „Vím, proč sem přicházíš. Když splníš tři úkoly, které ti uložím, poklad bude tvůj. S prvním úkolem můžeš začít hned. V mé palácové zahradě roste vzácná rostlina. Nikdo zde se ale o ni neumí starat, takže rostlina chřadne a vadne. Najdi tu rostlinu!“ Chlapec tedy začal procházet palácem. Celý den chodil, než našel velkou palácovou zahradu. Ta byla nádherná. Co různých rostlin a živočichů v ní žilo. Jak mezi nimi měl najít tu správnou rostlinu? Tu si poprvé vzpomněl na Malou vílu. Ta mu vždy radívala, aby nejvzácnější druhy rostlin sázel doprostřed zahrádky na zvláštní místo, které je pěkně osvětlené. Théo se tedy vydal přímo za nosem, šel, až došel pod velkou křišťálovou kopuli, pod kterou živořila malá modrá rostlinka.

„Květinu jsi našel, slyš tedy druhý úkol,“ promluvil na chlapce král, který se tu znenadání objevil. „Nyní učiň vše, aby byla zase krásná.“ Chlapec se tedy začal o rostlinu starat, ale květina byla stále zvadlá. Pak si jednoho dne vzpomněl opět na Malou modrou vílu, která mu radila, že o rostliny je třeba se starat s láskou, jako by to byly živé bytosti. A tak začal chlapec na rostlinu myslet, když vtom k němu sama promluvila. „Abych mohla být zase krásná, potřebuji, aby mě měl někdo rád.“ A tak se Théo začal o kytičku starat s láskou. Každý den za ní chodil, povídal si s ní a ona byla den ode dne krásnější, až se jednoho dne před chlapcem opět objevil Král a pravil: „Vidím, že jsi

dobře rozpoznal, co květině chybělo. Slyš nyní třetí a poslední úkol. Na světě je někdo, na koho jsi zapomněl a ten se nyní trápí, neboť již bez tebe nemůže žít. Přivolej ho.“ Théo se zamyslel, pohleděl na květinu a tu si vzpomněl na Malou vílu, se kterou mu celé ty roky bylo tak dobře. V duchu ji přivolal s touhou a s uvědoměnou si láskou. Vmžiku se před ním objevila a oba se radostí z opětovného shledání objali. Vtom - jako by se s nimi svět zatočil.

Když se probrali, stáli oba dva na pláži před malou chudou rybářskou vesnicí. Oba dva se proměnili v chlapce a dívku. Byli celí mokří, ale jakmile na krásné dívčí šaty dopadly první sluneční paprsky, proměnily se všechny kapičky moře v safíry. „Děkujeme,“ volali oba dva, ale to už se k nim sbíhaly děti z vesnice, které poblíž opravovaly rybářské sítě. Takové radosti a veselí vesnice již dlouho nepamatovala. Chlapcova rodina vystrojila velkou veselku. Safinka, jak si dívka nyní říkala, každému z dětí ve vesnici darovala jeden safír, aby už nemusely trpět hladu, nouzí a mohly chodit i do školy, kde se naučily tolik věcí, že už nemusely jen někde posluhovat, ale mohly se živit dobrou prací. Jednoho dne se i Théovi a Safince narodily děti, byla to dvojčátka, holčička a chlapeček. A všichni žili dlouho a šťastně, protože se měli rádi.

Tolik pohádka, která nám říká: Dokud Théo myslel jen na poklad a jeho hodnotu, přinášelo to jeho Malé víle jen smutek a bolest. Až když si uvědomil svou lásku a přivolal tak k sobě Malou vílu, přinesla tato láska s sebou i to správné využití pokladu a záchranu vesnice, z níž Théo pocházel... Se svěřeným pokladem křesťanské víry a etiky je to stejné i u každého z nás, kteří jsme jej přijali: budu-li ho v sobě uchovávat jen pro sebe jako svou oporu, či dokonce jako příčinu sobectví, nepřinese užitek, ale jen bolest a odcizení. Ale bude-li pro mně svěřený a přijatý poklad křesťanské víry a etiky zdrojem lásky k Bohu, k sobě a k druhým, pak bude přinášet spásu v radosti Ducha svatého.

A to kéž se opravdu stane!

P. Jan Kuník, CSsR

Homilie druhá

Ježíš ve své řeči sděluje apoštolům, že mají malou víru. Říká: „Kdyby vaše víra byla jako hořčičné zrnko, řekli byste této moruši – vytrhni se i s kořeny a přesaď se a ona by vás poslechla. Jenže to byste tu víru museli aspoň takovou mít.“ A i v jiných případech jim vytýká, že jejich víra je malá či nedostatečná. Petrovi praví, když se za ním vydal po moři a začal se topit: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“ Vzpomeňme na evangelium, kde v bouři na moři Ježíš spí na zádi lodi a apoštolové ho budí se slovy: „Tobě je jedno, že zahyneme?“ A on utiší bouři a pak se po nich rozhlédne se slovy: „Kde je vaše víra?“ O víře u konkrétních lidí Ježíš často hovoří. A tak ho slyšíme, jak říká: „Jdi, tvá víra tě uzdravila“ nebo jak povzbuzuje: „Neboj se a věř.“ A tady bychom si mohli pomyslet, že k víře stačí lidská snaha. Je tedy víra výsledkem lidského snažení?

Odmala slýcháme, že víra je nezaslouženým Božím darem. A teď stojíme před otázkou, jestli je darem, nebo výsledkem lidského hledání a úsilí? Odpověď je taková, že k víře je potřeba obojího: Božího daru i lidské snahy tento dar zužítkovat, žít ho a také ho neztratit. Takto to říká i sv. Pavel Timotejovi: „Drž se toho, cos ode mě slyšel, a (měj při tom) víru a lásku v Kristu Ježíši. Ten drahocenný, (tobě) svěřený poklad opatruj skrze Ducha svatého, který v nás bydlí.“

Každý jednou dojde k tomu, že řeší otázku: kde je pravda? Mají ji ti, kdo v Boha věří, nebo ti, kdo se staví proti Bohu a víru považují za berličku, o kterou se člověk opírá, aby nebyl zoufalý? Setkáváme se s námitkami proti Bohu i se špatným příkladem křesťanského života, a vlivem toho přichází pochybnosti a nejistota. Známe to? Možná ano, především z období dospívání. Ty pochybnosti nejsou zlé, ony vedou většinou k upevnění víry a k pročištění představ o Bohu. Ovšem když někdo řekne, že přestal věřit, pak to znamená, že neobjevil to, že Bůh není, ale že jeho představy o Bohu byly chabé.

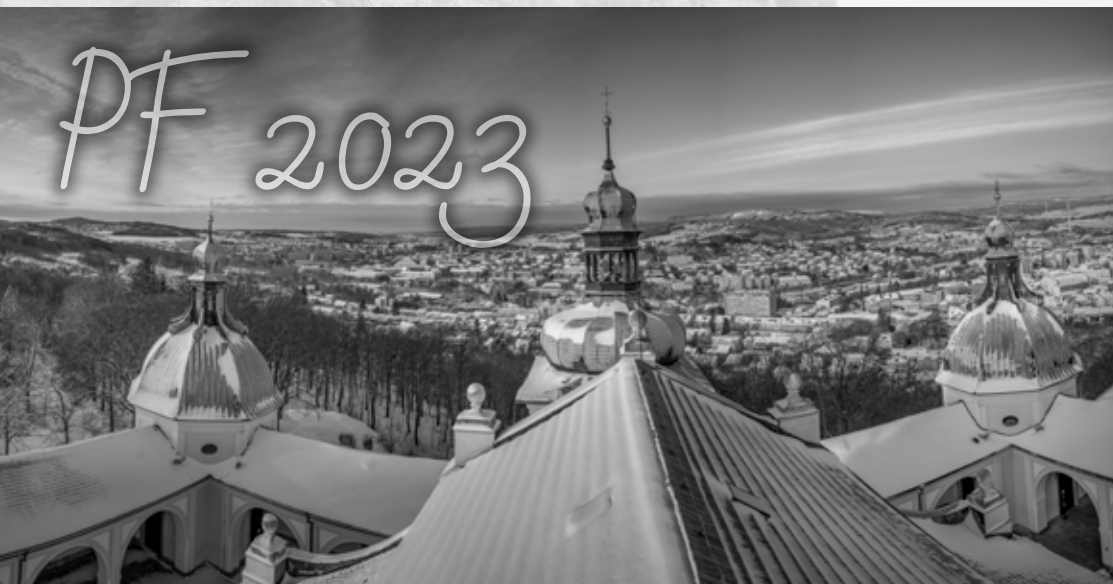
Boha nikdo nikdy neviděl – ano, tak je to psáno i v Písmu. A co víra a věda? Vědec vám neřekne, že má důkaz o neexistenci Boží. Wernher von Braun, německý konstruktér kosmických raket, řekl, že co jsme mohli při letech do vesmíru odhalit z tajemství kosmu, posilňuje víru, že existuje Bůh Stvořitel. A je mnoho dalších vědců, kteří potvrdí, že někdo musel dát hmotě zákony, jako např. zákon setrvačnosti, že někdo vložil do běhu života a do přírody zákony, které fungují naprosto dokonale, že lidské tělo je nejlepší chemická továrna na světě a tak dále. Každý, kdo přemýšlí, a každý, kdo po světě chodí s otevřenými očima, musí tušit přítomnost Boha – Stvořitele, geniálního programátora.

K úplnosti problému však dlužno poznamenat, že mnohým lidem činí problém s vírou ne pochybnosti o existenci Boží, ale pochybnosti citové a sociální. Ublížil jim například věřící člověk. Nebo znají kněze, který se dopustil něčeho opravdu ošklivého, nebo má někdo zbožný v jejich blízkosti

tak viditelné chyby, že působí až odpudivě. Nebo jim činí problém způsoby fungování v církvi (dnes se často propírají způsoby hospodaření), nerovnosti ve společenství ve farnosti, kde existuje skupinka vybraných oblíbených a jiné si pan farář nepustí k tělu. Nebo se takových lidí bytostně dotkne, jak jednají představitelé církve v otázkách přístupu k obyčejným lidem z farnosti, v otázkách nakládání s majetkem farností nebo jak řeší skandály atd. I z toho mnozí zeslábnou ve víře nebo ji úplně ztratí. Reagují totiž tak, že přestanou chodit do kostela nebo se přestanou modlit a ona postupně vychladne i potřeba patřit do církve. Mnoho lidí ztratilo víru v Boha, protože ve skutečnosti ztratili víru v člověka. A to je to, nač sv. Pavel také upozorňuje: „Oživ plamen Božího daru, který ti byl dán - Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale (ducha) síly, lásky a rozvážnosti!“ Ať my sami nedáváme nikomu důvod k zeslábnutí ve víře. Náš osobní život ať nepohoršuje.

Nebojme se občasných pochybností nebo i krizí ve víře. Víra musí nějak růst, a tak se těmi pochybnostmi nenechme zahnat do kouta. Víra je totiž také Božím darem, jak jsme zmínili. Proto o ni nezapomínejme prosit spolu s aposto-ly. Pane, dej nám větší víru. A drahocenný poklad víry opatrujme v Duchu svatém. A taky děkujeme Bohu, že nás stvořil a že nás nikdy neopouští.

P. David Horáček, CSsR

Redemptoristé a zaměstnanci Svaté Hory
Vám přejí pokojné a radostné svátky
a mnoho Božího požehnání v roce 2023

Zpráva ze Svaté Hory

- ☐ V úterý 13. září navštívili Svatou Horu pan Křivka s dcerou z Východních Čech. V osobním rozhovoru s P. Horáčkem sdělili své **svědectví o zázraku**, jenž se udál na přímluvu Panny Marie na Svaté Hoře. Pšanou zprávu o jejich příběhu dosud očekáváme.
- ☐ Ve středu 14. září se v odpoledních hodinách ve svatohorském sklepení konala **konference** s názvem POUTNÍ TURISMUS – potenciál pro Středočeský kraj, pořádaná spolkem Svatá Ludmila, jehož je Svatá Hora členem, a Středočeským krajem.

- ☐ V sobotu 17. září se konal **Svatohorský Downtown Příbram 2022**. Jednalo se o Mistrovství ČR - závod ve sjezdu na kolech ze Svaté Hory do města Příbram.
- ☐ V úterý 20. září přijeli zástupci Národní galerie z Prahy prohlédnout originál obrazu Zvěstování od Petra Brandla. Národní galerie projevila zájem o případné **zapůjčení obrazu** na připravovanou výstavu.
- ☐ Ve středu 21. září jsme si při mši sv. v 9.00 připomněli rok od **úmrtí Giuliana Pellegriniho**, bývalého starosty italského Valle di Ledro. Významně se zasloužil o přátelství středočeských měst a obcí s italským Valle di Ledro. Obě krajiny spojila doba první světové války, kdy naše města a obce poskytly útočiště a pomoc válečným vysídlencům z Valle di Ledra.
- ☐ V pátek 23. září se sešel **výbor Matice svatohorské**.

- ☐ V rámci **Malých filmových exercicií** byl v sobotu 24. září ve svatohorském sklepení od 15.00 promítán film Andělé všedního dne. Diskusi a setkání po filmu vedl jáhen Pavel Švarc.
- ☐ V neděli 25. září doprovodila liturgii mše sv. v 9.00 a 11.00 **gregoriánským chorálem** Schola Cantorum Pilsensis.
- ☐ Ve středu 28. září se Svatá Hora zapojila do akce **Den věží a rozhleden** aneb stoupá celá rodina. Za symbolické vstupné bylo pro rodiny možné navštívit svatohorskou zvonici.
- ☐ Ve čtvrtek 29. září odpoledne odjel P. David Horáček, CSsR, do Borotic, kam byl pozván jako celebrant a kazatel při mši sv. Místnímu duchovnímu správci P. Jozefovi Andrejčákovi O.Cr. předal **putovní Matičku svatohorskou**. Ta zůstala ve farnostech spravovaných P. Andrejčákem až do konce října. Poslední říjnový den ji P. Andrejčák přivezl na Svatou Horu.

- ☐ V pátek 30. září po odpolední mši svaté se v bazilice konala s P. Jozefem Novákem, CSsR, **adorace s mládeží**.
- ☐ První říjnovou neděli, 2. října, se v ambitech konala **dobročinná událost** s názvem Říjnový koláč. Výtěžek z aukce domácích pekařských výrobků bude věnován na doplacení podílu Svaté Hory na zrestaurování soch a opravu balustrády kolem baziliky. Kromě zakoupení pekařských výrobků mohli dárci akci

podpořit věnováním vlastních pekařských výrobků donesených v den konání. Podrobněji o uvedené dobročinné akci informujeme na následující stránce časopisu.

- ☐ Ve čtvrtek 6. října jsme si připomněli **161. výročí převzetí Svaté Hory do duchovní správy redemptoristů**. Stalo se tak v roce 1861. Při všech mších sv. jsme pamatovali na redemptoristy, kteří zde v minulosti působili.
- ☐ 6. října se od 18.00 uskutečnilo **Poutnické povídání** a projekce dokumentu *Pěšky bez hranic*. Událost moderoval Petr Hirsch. V pátek 7. října po mši sv. v 7.00 dostali pěší poutníci požehnání na další cesty.
- ☐ V sobotu 8. října se konaly netradiční **prohlídky věžních hodin s restaurátorem**. Po točitém schodišti se zájemci dostali k zrestaurovanému hodinovému stroji, kde je čekal výklad Jiřího Česky.
- ☐ V neděli 9. října nás navštívili příbuzní P. Jana Stejskala, o němž jsme psali v minulém čísle časopisu. Synovec Lubomír Nováček a sestra P. Stejskala. Jako **dar pro Svatou Horu** přivezli z pozůstalosti P. Stejskala obraz Svaté Hory od malíře Jana Turečka. Obraz je umístěn v komunitní místnosti kláštera.
- ☐ 15. října se setkání a diskuse u filmu *Každý den odvahu*, který byl promítán v rámci **Malých filmových exercicií**, konalo ve farním sále.
- ☐ Při večerní mši sv. se v sobotu 15. října konala **pout**

ke sv. Gerardovi. Mši sv., modlitby ke světcům a uctívání ostatků sv. Gerarda vedl P. Jan Kuník, CSsR.

- ☐ Slovenská katolická televize **TV Lux** pořádá již několik let **poutě do Čech**. V neděli 16. října tak v doprovodu P. Juraja Drobného přijelo 54 poutníků z různých míst Slovenska. Na svatohorském náměstí je vítal P. Jozef Novák, CSsR. Zúčastnili se mše sv. v 11.00 a poté pro ně byl připraven oběd v refektáři na proboštví. Po obědě se přesunuli do baziliky na varhanní koncert, po němž odjžděli s požehnáním na cestu. Dalších 50 poutníků se stejným programem nás navštívilo 23. října. V neděli 30. října přijelo dalších 50 poutníků.
- ☐ V sobotu 22. října probíhalo po celý den v bazilice a v budově proboštví **natačení videí** pro letošní **adventní kalendář** ze Svaté Hory. Natačení probíhalo ve spolupráci s Josefem Fryšem z GymTV Příbram. Další natáčení se konalo 26. října. Svými příspěvky do adventního kalendáře přispěli svatohorští redemptoristé, varhaníci Pavel Šmolík a Jaroslav Tůma, sboristka Gabriela Kuntová, kostelnice Věra Langová a vedoucí průvodcovské služby Martina Jechortová.
- ☐ V pátek 28. října po odpolední mši sv. se v bazilice konala **adorace s chválami**, kterou organizovala mládež s P. Josefem Novákem, CSsR.
- ☐ Poslední říjnový víkend se v zahradě exercičního domu konal **Lanový park 2022**, organizovaný skauty z Příbrami. V sobotu 29. října byl program pro skauty a v neděli pro veřejnost. Událost se těšila velkému zájmu rodin s dětmi. Počasí bylo nádherné a skautům se akce vydařila.
- ☐ V den **vzpomínky na všechny věrné zemřelé** se po odpolední mši sv. konala dušičková pobožnost v kapli pod zvonicí. Mši sv. celebroidl P. David Horáček CSsR, zpíval svatohorský chrámový sbor. Zazněly pohřební antifony P. Karla Břízy, CSsR, a dalších českých autorů.
- ☐ Ve čtvrtek 3. listopadu se v bazilice konal **pohřeb Jany Rychlé**,

kteřá byla velkou ctitelkou Panny Marie Svatohorské. Rozloučit se s ní přišlo mnoho věřících z Příbrami i z Březnice, včetně tamního duchovního správce Jozefa Gumenického, řada spolupracovníků z města Příbram i přátel, kteří s ní putovali na různá poutní místa nejen v Čechách.

- ☐ 5. listopadu proběhlo ve farním sále další setkání v rámci **Malých filmových exercicií**, vedených jáhnem Pavlem Švarcem. Tentokrát byl promítán film *Šach Mat*.
- ☐ V sobotu 5. listopadu navštívil Svatou Horu **pražský arcibiskup Jan Graubner**. Spolu s ním přijel **P. Stanislav Příbyl, CSsR**. Setkali se se zaměstnanci i kněžími působícími na tomto poutním místě i se zástupci Matice svatohorské. Prohlédli si celý areál, technický stav budov i pozemky. Celebroval mši sv. v 17.00 a přijal i pozvání na společnou večeři. Fotografie viz třetí strana obálky.
- ☐ O 32. neděli v mezidobí, 6. listopadu, přenášel mši sv. v 9.00 ze Svaté Hory **Český rozhlas**, stanice Vltava

va. Mši sv. celebroidl P. David Horáček CSsR, zpíval svatohorský chrámový sbor.

- ☐ V pondělí 7. listopadu přijel na Svatou Horu restaurátor Tomáš Záhoř s chotí. Proběhlo **zkoumání originálu obrazu Zvěstování Petra Brandla** a nyní se zpracovává zpráva. Tu následně předložíme příslušným úřadům s žádostí o zrestaurování obrazu.
 - ☐ **Poutníci** – v závorce je uveden počet osob včetně kněze. Toto je záznam poutníků, o nichž víme nebo se nám přihlásili a slavili mši svatou. Především jednotlivci a malé skupinky, které se nepřihlásily například při příchodu v sakristii, nejsou v naší evidenci.
10. září – USA (31) • 15. září – Filipíny (33) • 18. září – Itálie (30) • 21. září – USA (40) • 29. září – USA (11) • 8. října – Bohnice (7) • 8. října – Praha Holešovice (31) • 10. října – Belgie (41) • 16. října – Polsko (46) • 16. října – Slovensko (54) • 23. října – Slovensko (50) • 30. října – Slovensko (50) • 30. října – Slovinsko (35) • 5. listopadu – Praha Stodůlky (21)

Opravy na Svaté Hoře

Co se právě děje

■ V roce 2018 jsme požádali Středočeský kraj o závazné stanovisko k záměru zrestaurování soch a opravy balustrády kolem svatohorské baziliky. První etapa restaurování soch a opravy balustrády proběhla v roce 2019 (březen až listopad) a bylo při ní zrestaurováno celkem 12 soch a zábradlí balustrády na jižní straně. K realizaci této první etapy jsme obdrželi dotaci ze Středočeského kraje ve výši 948 092 Kč. Svatá Hora se díky štědrosti dárců finančně podílela na realizaci výškou 20% z celkové sumy, tedy v první etapě 246 008 Kč. Tyto prostředky jsme nasbírali v průběhu roku 2019. První etapa prací tedy vyšla celkem na 1 194 100 Kč. Práce vedl akademický sochař a restaurátor Jiří Živný.

Od roku 2020 nebylo možné získat ze Středočeského kraje další dotaci na pokračování v restaurování balustrády. Postupně jsme tedy sbírali finanční prostředky od jednotlivých dárců. Tyto nashromážděné prostředky činily za roky 2020 až 2022 v darech zaslaných na účet farnosti 63 200 Kč, v darech v hotovosti složených v sakristii pak 7 700 Kč.

V rámci akcí Postní koláč a Říjnový koláč, jejichž výtěžky byly také věnovány na restaurování soch balustrády,

se podařilo shromáždit v letech 2021 a 2022 (v roce 2020 se akce kvůli covidu nekonaly) dalších 44 677 Kč. Naposledy, při Říjnovém koláči, který se konal v ambitech Svaté Hory 2. října 2022, bylo vybráno 16 293 Kč. V týdnu po této akci jsme od štědrých dárců v bazilice obdrželi dalších 31 100 Kč. Celkem se za Říjnový koláč 2022 vybralo 47 393 Kč.

Od dárců a z uvedených akcí se tedy v letech 2020, 2021 a 2022 vybralo celkem 146 677 Kč.

Letos (2022) jsme získali dotaci z města Příbram, která činí 160 000 Kč, na záchranu soch sv. Josefa a Jana Křtitele na východní straně balustrády. Restaurátorská firma Jiřího Živného nyní pracuje na těchto dvou sochách a konečné vyúčtování budeme znát ke konci roku.

Prosím Vás o pomoc našemu společnému vzácnému poutnímu místu. Konto na opravy je 35-520395309/0800, konto na běžné potřeby a provoz Svaté Hory je 520395309/0800 u České spořitelny Příbram. Kontakt pro sponzory je basilica@svata-hora.cz.

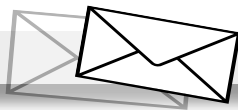
Za dobrodince se denně modlíme a v pátek v 7.00 hodin je za ně sloužena mše svatá.

P. David Horáček, CSsR

Obraz Svaté Hory od malíře Jana Turečka

Listárna

Vážený Otče Horáčku,

na základě našeho telefonického rozhovoru si vám dovoluji zaslat životopis Jaroslava Hanuše, který nechal postavit na Svaté Hoře pamětní kříž P. Josefu Toufarovi.

PhDr. Lenka Švecová Zborníková, vděčná žákyně Jaroslava Hanuše

Jaroslav Hanuš se narodil 15. 12. 1928 ve Stodůlkách u Prahy jako typický vesnický kluk. Po rozluce rodičů začal v roce 1938 studovat arcibiskupské gymnázium v Praze, kde pobýval na jezuitské koleji. Zde byl formován intelektuálně, duchovně i fyzicky a zde také získal silný vnitřní vztah k hudbě, který ho spolu s nesporným talentem vedl celým životem. Za II. světové války byl totálně nasazen v továrnách a ke kopání zákopů, odkud utekl a do konce války se ukrýval.

Po osvobození vystudoval obchodní školu a stal se členem Československé strany národně-socialistické. V červenci 1948 byl z Prahy přeložen do Okresní národní pojišťovny v Jablonci nad Nisou. V hodnocení Státní bezpečnosti je po svém zatčení 3. 9. 1948 popisován jako „vyznavač západní ideologie, odpůrce lidově demokratického zřízení a nepřítel současných vládních činitelů“. Jeho snem v této době bylo založit si jazzovou kapelu a hrát a hrát... Byl to mladý muž, do jehož dospívání a mladého života zásadně zasáhla válka a její hrůzy, a on chtěl žít. Zároveň to však byl velmi charakterní a věřící člověk, který odmítal přijmout pokřivenou politiku vlády komunistické strany. Měl silné charisma a svým osobitým projevem dokázal nadchnout lidi okolo sebe.

Odsouzen byl 17. 9. 1948 na osm let těžkého žaláře. Z pracovní nápravného tábora, dolu Kolumbus v Dolním Jiřetíně, se mu podařilo uprchnout. Byl však udán, zadržen a potrestán devadesáti dvou denní korekcí ve věznici Plzeň - Bory. Po dobu výkonu trestu pracoval v jáchymovských uranových dolech Svornost, Mariánská a Barbora, v květnu 1955 byl přeložen do tábora Vojna u Příbrami. Zde se také účastnil protestní stávky

a hladovky vězňů za zlepšení podmínek a stravy, které byly v táboře Vojna, stejně jako v ostatních pracovních táborech, alarmující a k nepřežití. Opět putoval do korekce, odkud byl vyváděn pouze na práci. Posledních sedm měsíců trestu si Jaroslav Hanuš odpykal ve věznici ve Valdicích, na svobodu byl propuštěn na den přesně, 4. 9. 1956.

Jeho trest ho nesporně ovlivnil v dalším životě. Nikdy se neoženil, nezaložil rodinu. Měl strach, že by ji přivedl do neštěstí, stejně jako se obával zdravotních důsledků práce osmi let v těsné blízkosti uranu. Vzdělání mu uznáno

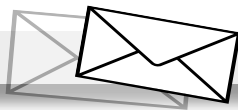
nebylo, proto pracoval patnáct let jako klempíř. Díky soustavnému vzdělávání svými spoluvězni, kterým mnohým nahrazoval syna, uměl excelentně latinsky, anglicky i německy. Kromě skládání hudby „do šuplíku“ však tyto znalosti neměl jak uplatnit. Přesto se mu podařilo řízením osudu zahájit opožděná studia skladby na Státní konzervatoři v Praze, která díky vlastní pili, talentu a přes odpor režimu dokončil. Posléze se tedy začal živit jako pedagog - dětský lektor hry na kytaru.

Po atentátu na Johna Fitzgeralda Kennedyho složil „Rapsodii pro Jackie“, kterou se mu po vytrvalých snahách podařilo předat na americkou ambasádu. Byl za to po tři dny držen Státní bezpečností na neznámém místě a soustavně surově bit. Fyzickému i psychickému teroru vyšetřovatelů StB i dozorců byl sice již navyklý, ale po osmi letech těžby uranu a dalších útrapách ho pronásledovaly zdravotní problémy, už nebyl tak odolný. Bílý dům přijal jeho Rapsodii jako oficiální kondolenci tehdejšího Československa. Odměnou za její úspěch v USA byly zdravotní následky, které si její autor odnesl ze svého pobytu na StB. V roce 1968 složil Jaroslav Hanuš beatovou mši pro kostel sv. Mikuláše na Malé Straně. Lidé se v den její prezentace mačkali uvnitř kostela i venku v širokém okolí. Měla úspěch... Krátce na to se Jaroslav Hanuš několikrát setkal s Ludvíkem Vaculíkem, čímž se opět vrátil do hledáčku Státní bezpečnosti. Byl sledován až do podzimu 1989, kdy i on podlehł revoluční euforii. Aktivně se snažil podílet na činnosti Konfederace politických vězňů, ale zklamáný ze směřování a náplně této instituce s ní nakonec přerušil veškerý kontakt.

Velkou část finančního odškodnění, které získal za roky v komunistických pracovních lágrech, věnoval na památku osobnosti, které si velmi vážil - na Svaté Hoře u Příbrami nechal vztyčit téměř 8 metrů vysoký kříž s trnovou korunou, který má navždy připomínat utrpení a hrdinskou smrt kněze Josefa Toufara. Ten byl v roce 1950 ubit k smrti komunistickou Státní bezpečností, protože odmítl lhát. Pro Jaroslava Hanuše byl velkým životním vzorem. V devadesátých letech sepsal Hanuš své životní paměti „Muklovské vyznání“ a z jeho pera také pochází „Hymna politických vězňů“. Jaroslav Hanuš se na sklonku života věnoval ve své hudební tvorbě osobnostem českého duchovního života i obětem komunistické zvůle. Písňe o generálu Heliodorovi Píkoví, knězi Josefu Toufarovi či doktorce Miladě Horákové jsou autentickou zpovědí člověka, který komunistickou totalitu zažil do všech důsledků. Své pocity a myšlenky Jaroslav Hanuš zachytil i na malířském plátně. Již v pracovních táborech měl velmi silné duchovní vize, které zachycují právě jeho olejomalby. Zemřel 27. 5. 2002 po dlouhé, těžké nemoci.

Listárna

Životní příběh Anny Fialové

Jindřichův Hradec 2.6.2022.

Vážení,

s pozdravem Chvála Kristu si dovoluji poslat Vám svůj životní příběh.

Jsem již přestárlá osoba, v polovině února mně bylo 101 let. Můj dlouhý život byl složitý, provázen vždy změnou v době velikonoční.

Byla jsem vychována ve věřící rodině, kde se dodržovalo Desatero, světily se svátky, chodilo se denně na mše, ráno a křesťanské velikonoční cesty, poutě, vyučovalo se na všech školách náboženství.

Je rok 1934, jsem s babičkou na sv. Hoře, kde je oslava 200 let od korunovace Panny Marie. Na památku jsem si přivezla malovanou skleněnou dozičku s nápisem "amatka ze sv. Hory. Je rok 1944, velikonoční čas

Pracuji v OD odd. potravin jako pokladní, mám v evidenci potravinové lístky, objednávky zboží, inventury.

Přichází asistent lékaře, obrátí se na mne a žádá marmeládu. Je jen pekařská, přijďte zítra, bude džem. Odpověděl, já nemám nic na chleba k večeři. Řekla jsem: "večer ponosu do trezbru na vrátnici tržbu, nechám Vám u vrátného sádlo, které mám z domova. To sádlo bylo v té dozičce ze sv. Hory.

Přišel druhý den poděkovat a ptá se: jste věřící? "rož se ptáte? Je dnes Velký pátek, rád bych Vás pozval, als by jste se mnou po pracovní době večer do kostela?"

To se nedalo odřít, šli jsme do vedlejšího městečka do kostela, zklamání bylo velké, kostel zavřený. Ale tím to nekončilo, různá pozvání pokračovala a přišel velikonoční čas 8.4.1945 velikonoční pondělí jsme měli svatbu.

Manžel byl vystudovaný lékař, ale 1+ dní před promocí uzavřely VŠ. Různé pracoval, aby získal praxi. První promoce po válce byla 6.6. v Brně, mladí lékaři měli obsadit pohraničí.

Již 18.6. zahajoval své působení jako obvodní lékař v okrese Mikulov. Tam se narodily dvě děti. V místě nebyla voda potřebná pro ordinaci, koupání dětí, prádlo i vaření. Po 3 letech nastala změna.

Byl r. 1948, velikonoční čas nové působení na místě, kde jsme prožili válečná léta se nám stalo osudem na 40 let šikanou KSČ, kdy jsme se stále stěhovali z místa na místo proto, že manžel byl velmi obětavý lékař, zastal se na schůzi ROH lidí, které přeložili nemocné do slévárny. Až rok 1960 jsme se dostali do Jindřichova Hradce. Naše manželství trvalo 63 let, vychovali jsme Tři Děti, dnes jsou již všichni důchodci. Manžel odešel 16.1.2008. Od té doby jsem sama. Poslední 1 let jsem neslyšící, odkázána na TENOE a Ra Proglas, nohy také již neslouží.

Sv. Hory jsem navštívila vícekrát, když manžel byl obvodním lékařem 3 roky na Orliku. Nyní je vystavena Vaše Panna Maria v kapli TE Noe, které celý život děkuji za manžela, kterého mně dala.

Přeji Vám všem, kdo bude číst tento krátký úsek našeho života mnoho božího požehnání, zdraví a vše dobré od našeho Pána Ježíše Krista a ochrany Svatohorské Matky Boží.

Anna Fialová 47.
Jindřichův Hradec
"arošovská 51/II.

Nástěnný svatohorský kalendář 2023
(46x31/31x23 cm) – 499/299 Kč **NOVÉ**

S vyobrazeními šatů Panny Marie Svatohorské

Svatohorská
archivní medovina
(0,375 l) – 499 KčSpeciální edice archivní medoviny
(15 let) - hodnotný dárekPivo Svatohorský Speciál
(0,75 l) – 119 KčPivo světlé silné, svrchně kvašené,
nefiltrované, nepasterované

CD Hudba ze Svaté Hory – 299 Kč

Nahrávka svatohorských zpěvů (Zdravas, Stála Matka),
varhanní hudby, fanfár svatohorských ministrantů, ad.

CD Zpívání u jeslíček – 299 Kč

Živý záznam společného zpěvu koled ze svatohorské baziliky
z roku 2020. Zpívá s námi můžete z příloženého zpěvníčku.

Doprovodí vás svatohorští varhaníci...

CD Já bych rád k Betlému – 299 Kč

Varhanní předehry k vánočním písním z pera titul. varhaníka
baziliky J. Tůmy nahrané na velké svatohorské varhany.CD Hluboký náš důl – 299 Kč **NOVÉ**Vepřekův sbor nepřináší jen úpravy hornických písní, ale též
skladby duchovní a unikátní záznam Te Deum R. Rejška pro vo-
jenskou dech. hudbu, sbor a zvonohru. Skladba byla roku 2005
věnována stoletému výročí od udělení titulu basilica minor.Adventní čas, čas čekání
na narození Ježíška,předcházející vánoční době s sebou
samozřejmě přináší i přípravu

v podobě nákupu dárků pro naše nejbližší.

Proto jsme pro vás – kromě jiného sortimentu – připravili:

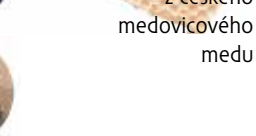
Svatohorský betlém u vás doma – 175 Kč

Betlém ze Sv. Hory v komorní vystřihovací podobě.

Včetně dvou doplňků à 45 Kč

Svatohorské **NOVÉ**
vánoční ozdoby
160/125 KčRučně vyráběné
z foukaného
skla, velikost
cca 8/5 cm

Ilustrační foto

NOVÉSvatohorské
medové
lizátko
(10 g) – 19 Kčz českého
medovicového
medu

Zajímavá kniha

pro vás vybrala Marie Lachmanová

Beze strachu, Max Lucado

Strach nikdy nenapsal symfonii, nevyléčil nemoc ani nezachránil manželství. Něco takového dokáže odvaha a víra. Něco takového dokáží lidé, kteří se odmítají řídit svou bázlivostí a poddat se jí. Ale strach? Akorát nás zavře do vězení v naší vlastní hlavě a brání nám ve svobodě, kterou nabízí Ježíš. Nebylo by skvělé z něj vyjít?

Nakladatelství Návrat domů, s.r.o., 2022

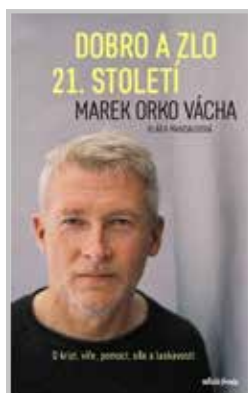

Chasidské příběhy, Pavel Hošek

Mezi židovskou mystikou a krásnou literaturou

Příběhy, které si chasidé vyprávěli o záračných rabínech a jejich podivuhodných skutcích, se staly nevysychajícím pramenem literární inspirace. Tato vyprávění, původně předávaná jako svatá tajemství v kroužcích zanícených chasidů, dala vzniknout mohutnému proudu duchovní a krásné literatury. Postupně se rozvinula nesmírně bohatá tradice chasidského vyprávěčství, ze které vzešla celá řada vynikajících spisovatelů, včetně několika nositelů Nobelovy ceny. Kniha obsahuje i výstižné portréty Nachmana z Bracłavi, Jiřího Langer, Martina Bubera, Abrahama Joshuy Heschela, Elieho Wiesela, Chaima Potoka a Isaaca Bashevisa Singera. Stále znovu vydávané soubory původních chasidských příběhů a také pohádky, básně, povídky a romány z chasidského prostředí zachycují jedinečné kouzlo východoevropské židovské kultury a zároveň v sobě nesou překvapivě aktuální poselství židovské duchovní tradice pro současného člověka.

Centrum pro studium demokracie a kultury, o.p.s., 2022

Dobro a zlo 21. století

Marek Orko Vácha, Klára Mandausová

Pandemie, válka na Ukrajině a další události přinesly do našich životů dosud neznámou dávku obav a nejistoty. Jak zvládat mezní situace a co za ponaučení si z nich odnést? Proč je v dnešním světě důležitá víra a jak může pomáhat jednotlivci i společnosti? Jak člověka formuje násilí, strach, nemoc a vyhořelé situace? Nejen na tyto otázky hledá Marek Orko Vácha odpovědi v rozhovoru, který vnáší světlo do temných zákoutí nelehké doby. „Zlo bere samo sebe velmi vážně. Diktátoři nejsou vtipní, nemají smysl pro sebeironii, mají svoje velké myšlenky, pro které neváhají nechat zemřít miliony lidí. To naopak dobro je jiskřivé, kreativní, roztančené, citlivé.“

Mladá fronta, 2022

Adventní kúra pro duši, Anna Mátiková

Adventní kúra nabízená v této knize je založená na Božím slově, které očisťuje, uzdravuje, utěšuje a napřimuje vše, co je v naší duši ochablé a pokřivené. Advent míváme spojený mimo jiné s tím, že sháníme a balíme dárky pro své blízké.

Záměr této příručky je však přesně opačný: zve nás, abychom „rozbalili“ dary Božího slova, jež nám v tomto období štědře naděluje mešní liturgie. Bůh všestranně pečuje o naše dobro. Někdy ale potřebujeme znovu objevit, jak lze spolupracovat s Boží láskou a milostí, abychom mohli ještě horlivěji čerpat z pramenů spásy. Čtení této knihy pozvedne ze židle a roztančí radosti.

Paulínky, 2022

Narodil se Kristus Pán, Štěpán Zavřel

Okouzující vánoční knížku napsal a namaloval světoznámý český malíř a ilustrátor Štěpán Zavřel. Příběh narození Ježíše Krista oslovuje mysl a probouzí představivost stále nových generací dětí i dospělých. Štěpán Zavřel čerpal přímo z evangelií. Jeho líčení i výtvarné provedení je krásné a přitom prosté.

Nic podstatného tu nechybí: Mariino překvapení, když jí anděl řekl o narození Mesiáše; její a Josefova cesta do Betléma i radost chudých pastýřů z Ježíšova narození v jedné z tamních jeskyní; tři mudrci, kteří se přijdou poklonit malému nemluvnátku, a útěk celé rodiny do ciziny ze strachu před Herodem. Josef a Maria věděli, že život není vždy snadný. Důvěřovali však Bohu, a tak se mohli cítit bezpečně – tak jako my na svých životních cestách.

Nakladatel: Karmelitánské nakladatelství, 2022

Kdo šel také do Betléma (s vystřihovánkou), Lenka Rožnovská

Než u vás zavoní štědrovečerní večere, pojdte se těšit z adventního každodenního vystřihování betléma, svaté rodiny a dětí, které jdou navštívit Ježíška. Po vystřihování postavičky si můžete společně číst z knihy Pohádky od Ježíška.

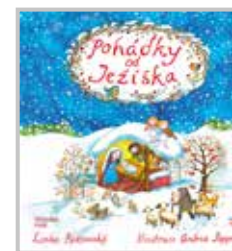
TRITON, s.r.o., 2022

Pohádky od Ježíška, Lenka Rožnovská

Mámo, táto, děti, než usednete ke štědrovečernímu stolu a než vás navštíví Ježíšek, pojdte se společně těšit z adventního každodenního čtení a povídání si. Rodiče čtou slova pohádky a děti, které ještě neznají písmenka, mají za úkol „přečíst“ obrázek. Moudří rodiče najdou v pohádkách ni, kterou mohou začít vyšívat do duší svých ratolestí květy morálního dobra. Vždyť taky od koho jiného by se dítě mělo dozvědět, že krást a lhát se nemá, že zahálka plodí závist a že láska a dobro jsou vzácnější než pozlátka slávy a peněz.

TRITON, s.r.o., 2022

Adventní kalendář

Navštívit jej můžete na internetových stránkách Svaté Hory. Každý den je pro vás připraveno v „okénku“ kalendáře namísto čokolády krátké video s adventní hudbou a slovem ze Svaté Hory. Těšíme se na setkání s vámi i tímto prostřednictvím.

www.svata-hora.cz/adventnikalendar

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2022

Termín	Název kurzu	Exercitátor / vede	Cena
16. 10.–22. 10.	Exercicie pro kněze	Mons. Aleš Opatrný	5 400 Kč
13. 11.–19. 11.	Exercicie pro kněze	P. Jan Szkandera	5 400 Kč
25. 11.–27. 11.	Víkendová duchovní obnova s redemptoristy „Neboj se, jen věř“	P. Josef Novák, CSSR	1 900 Kč
1. 12.–4. 12.	Ikonomisecký kurz (info: DamianM@seznam.cz)	Martin Damian	6 050 Kč
8. 12.–11. 12.	Exercicie „Síla naslouchání (Duchu svatému)“	Václav Čáp	3 050 Kč

Nové

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2023

23. 2.–26. 2.	Exercicie „Bůh dárce a ochránce - vděčnost člověka“	Václav Čáp	3 050 Kč
2. 3.–5. 3.	Exercicie pro zdravotníky, lékaře a ty, kteří pečují o nemocné	Mons. Aleš Opatrný	3 050 Kč
9. 3.–12. 3.	Postní duchovní obnova	P. Josef Čunek	3 050 Kč
15. 3.–19. 3.	Exercicie „Pro Čechy a Slováky z Rumunska“	Mons. Josef Žák	3 900 Kč
23. 3.–26. 3.	Exercicie „Otčenáš“	P. David Vopřada	3 050 Kč
20. 4.–23. 4.	Exercicie pro rozvedené i znovu seždané	Mons. Aleš Opatrný	3 050 Kč
24. 4.–28. 4.	Exercicie pro všechny	Mons. Josef Žák	3 700 Kč
12. 5.–14. 5.	Víkendová duchovní obnova	P. Michal Němeček	2 050 Kč
18. 5.–21. 5.	Exercicie	P. Karel Satoria	3 050 Kč
25. 5.–28. 5.	Svatodušní exercicie pro všechny	P. Ondřej Salvat	3 050 Kč
2. 6.–4. 6.	Víkendová duchovní obnova s redemptoristy „Kurz křesťanské kontemplace“	P. Josef Michalčík, CSSR	2 050 Kč
9. 6.–11. 6.	Víkendová duchovní obnova s redemptoristy „Svatost smíření trvalou cestou obrácení srdce“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSSR	2 050 Kč
12. 6.–16. 6.	Exercicie „Panna Maria - matka a královna“	P. Jan Kuník, CSSR	3 700 Kč
29. 6.–2. 7.	Ikonomisecký kurz (info: DamianM@seznam.cz)	Martin Damian	6 350 Kč
3. 7.–7. 7.	Exercicie v mlčení „Jak prohloubit lásku ke Kristu (II.)“	P. Angelo Scarano	3 700 Kč
10. 7.–14. 7.	Exercicie „Jak se modlit s Bibli“	P. Angelo Scarano	3 700 Kč
24. 7.–28. 7.	Exercicie „Zjevení sv. Jana - Apokalypsa: Poselství naděje“	Václav Čáp	3 700 Kč
8. 9.–10. 9.	Víkendová duchovní obnova s redemptoristy „Přemýšlej, děkuj a služ“	P. Jan Kuník, CSSR	2 050 Kč
11. 9.–15. 9.	Exercicie „Důvěra“	P. Petr Beneš, CSSR	3 700 Kč
21. 9.–24. 9.	Exercicie pro seniory	Mons. Aleš Opatrný	3 050 Kč
25. 9.–24. 9.	Exercicie „Základy křesťanské modlitby“	P. Josef Michalčík, CSSR	3 700 Kč
19. 10.–22. 10.	Exercicie „Radost z evangelia: víra, naděje, láska“	P. Vít Uher	3 050 Kč
23. 11.–26. 11.	Exercicie „Rozlišování boží vůle podle sv. Ignáce z Loyoly“	Václav Čáp	3 050 Kč
30. 11.–3. 12.	Ikonomisecký kurz (info: DamianM@seznam.cz)	Martin Damian	6 350 Kč
8. 12.–10. 12.	Víkendová adventní duchovní obnova s redemptoristy	P. Petr Beneš, CSSR	2 050 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden v konkrétních kurzech. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz, případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

12. **Ranní rorátní mše sv.** v 6.00 (Svatohorští literáti). Mše sv. v 7.00 se nekoná. Další mše sv. v 9.00 a 17.00 (s nedělní platností).
12. **Adventní Advent II.** koncert v 19.00 v bazilice. Magnificat - gregor. chorál a varhany. J. Tůma, Schola Cantorum Pilsensis.
12. **P. Marie Počaté bez poskvrny prvotního hříchu**, doporučený svátek.
12. **Ranní rorátní mše sv.** v 6.00 (Svatohorští literáti). Mše sv. v 7.00 se nekoná. Další mše sv. v 9.00 a 17.00 (s nedělní platností).
12. **Adventní Advent III.** koncert v 19.00 v bazilice. Vícelasé adventní zpěvy 15. a 16. stol. Dyškanti, um. vedoucí Martin Horyna.
- Ranní rorátní mše sv.** v 6.00 (Svatohorští literáti). Mše sv. v 7.00 a 9.00 se nekoná. Další mše sv. v 11.00 a 17.00 (s nedělní platností).
12. Od 9.00 **Adventní duchovní obnova**, vede Mons. Josef Žák. Začátek v 9.00 kající pobožností s duchovním slovem, poté sv. adorace Nejsv. Svátosti, možnost sv. smíření. Mše sv. v 11.00. Zakončení ve 12.00 krátkým koncertem.
12. **Adventní Advent IV.** koncert v 19.00 v bazilice. Blahoslavenství - hudba na novozákonní texty. Vepřekův smíšený sbor, Pavel Šmolík.
- Vernisáž výstavy betlémů** v 16.00. V Mnišské kapli od 23. 12. 2022 do 1. 1. 2023. So-Ne-svátky 10.00–16.00, jinak 10.00–12.00 a 14.00–16.00.
- Přinesení betlémského světla** v 18.00 s krátkým programem příbr. skaut. oddílů. Betlémské světlo bude k dispozici v Pražské kapli do konce kal. roku.
- Štědrý den.** Tento den jsou mše sv. pouze v 6.00, 9.00 a 16.00. Ranní rorátní mše sv. v 6.00 (Svatohorští literáti). „Půlnoční“ mše sv. v 16.00. Hudba: J. J. Ryba - Česká mše vánoční. Členové příbramských pjev. sborů.
- Boží Hod vánoční**, zasněžený svátek. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30, po odpolední mši sv. zpívané nešpory. Hudba při mši v 9.00: F. X. Bixi - Missa pastoralis in D. „Zpívání u jesliček“ za doprovodu varhan ve 14.00 v bazilice. Zpěvníky budou k dispozici.
- Štěpána, svátek.** Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. „Zpívání u jesliček“ za doprovodu varhan ve 14.00 v bazilice. Zpěvníky budou k dispozici.
- Vánoční koncert Matice Svatohorské** v 18.00 - koledy a vánoční varhanní hudba. Účinkují Roman Janál - baryton, Jaroslav Tůma - varhany.
12. **Sv. Jana Evangelisty**, svátek. Při všech mších svatých žehnání doneseného vína.
12. **Svaté Rodiny**, slavnost. Obnova manželských slibů při všech mších svatých.
- Mše svatá na závěr občanského roku** ve 22.30. Po ní následuje prezentace dění za uplynulý rok a připítek s ohňostrojem na náměstíčku. Ostatní mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00.
- Matky Boží Panny Marie**, zasněžený svátek. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30, po odpolední mši sv. zpívané nešpory. „Zpívání u jesliček“ za doprovodu varhan ve 14.00 v bazilice. Zpěvníky budou k dispozici.
1. Cyklus setkání s PhDr. V. Smolovou - 1. Cesty do minulosti Svaté Hory „**O svatohorských dolech a vodách**“ - povídání s promítáním.
1. **Zjevení Páně** (Tří králů) - vigilie. Mše sv. v 17.00. Následuje **Tříkrálový koncert** Vepřekova smíšeného sboru v 18.00.
1. **Zjevení Páně** (Tří králů), slavnost - doporučený svátek.
1. **Bl. Petra Donderse, CSSR**, památka. Misionář v Surinamu, působil mezi černošskými otroky, indiány a malomocnými.
1. **117. výročí povýšení na basiliku minor**. Možnost získat plnomocné odpustky.
1. 2. Cyklus setkání s PhDr. V. Smolovou - 2. Cesty do minulosti Svaté Hory „**O svatohorských krámech**“ - povídání s promítáním.
2. **Uvedení Páně do chrámu** (Hromnice), slavnost. Žehnání přinesených svíců při každé mši svaté. Poslední možnost návštěvy svatohorského Betléma.
12. **P. Marie Lurdské**. Světový den nemocných.
22. **Popeleční středa** - den přísného postu. Udělování popelce při všech mších. Hudba při liturgii v 17.00: P. J. Olejník - mešní proprium, ordinarium.
26. 2. **1. neděle postní**. Mše sv. v 9.00 a 11.00 s gregoriánským chorálem (Schola Cantorum Pilsensis).
1. 3. Cyklus setkání s PhDr. V. Smolovou - 3. Cesty do minulosti Svaté Hory „**O svatohorské škole a muzikantech**“ - povídání s promítáním.
20. 3. **Slavnost sv. Josefa**. Doporučený svátek.
25. 3. **Slavnost Zvěstování Páně**. Doporučený svátek.
26. 3. **5. neděle postní**. Mše sv. v 9.00 a 11.00 s gregoriánským chorálem (Schola Cantorum Pilsensis).
2. 4. **Květná neděle**. Mše sv. v 9.00 a 11.00 začínají průvodem s ratoletami z náměstí. Hudba při liturgii v 9.00 a 11.00: P. Šmolík - Nové Matoušovy pašije ad.
5. 4. Cyklus setkání s PhDr. V. Smolovou - 4. Cesty do minulosti Svaté Hory „**O svatohorských polích a loukách**“ - povídání s promítáním.
6. 4. **Zelený čtvrtek**. Mše svatá jen v 17.00 na památku poslední večeře. Hudba: P. Šmolík - proprium Zeleného čtvrtku ad. Po mši svaté adorace Nejsvětější svátosti v Getsemanské zahradě. Možnost získat plnomocné odpustky.
7. 4. **Velký pátek** - den přísného postu. V 15.00 Křížová cesta v parku. V 17.00 Velkopáteční obřady. Hudba: R. Rejšek - Pašije podle Jana ad. (Vepřekův smíř. sbor). Pravidelné bohoslužby se nekonají. Možnost získat plnomocné odpustky.
8. 4. **Bílá sobota**. Boží hrob otevřen od 6.30. Modlitba hodin v 8.00. Obřady vel. vigilie ve 20.00. Pravidelné boh. se nekonají. Možnost získat pln. odpustky.
9. 4. **Boží hod velikonoční** - Zmrtvýchvstání Páně. Zasněžený svátek. Žehnání pokrmů při každé mši sv. Hudba při liturgii v 9.00: P. Šmolík - Missa isolata (Svatohorský chrámový sbor).
10. 4. **Pondělí velikonoční**. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. V 16.30 Velikonoční koncert (solisté v jednání).

Otevírací doba areálu a na Svaté Hoře

Pondělí-sobota 6.30–18.00 ■ neděle 6.30–17.00

Pořad bohoslužeb

Pondělí-sobota: 7.00, 9.00, 17.00

- 6.55 výstav milostné sošky P. Marie Svatohorské
- ve středu v 17.00 pobožnost k P. Marii, Matce ustavičné pomoci, poté mše svatá
- ve čtvrtek po odpolední mši svatě adorace Nejsvětější svátosti
- v pátek v 7.00 mše svatá sloužená za živé i zesnulé členy Matice Svatohorské a za dobrodince Svaté Hory
- první pátek v měsíci po mších svatých v 9.00 a 17.00 pobožnost k Božskému srdci
- v sobotu po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením zaslaných poděkování a proseb

Neděle: 7.30, 9.00, 11.00, 15.30

- 7.25 výstav milostné sošky P. Marie Svatohorské
- 16.15 (po odpolední mši svatě) české zpívané nešpory a poté uctívání milostné sošky P. Marie Svatohorské
- po každé mši svatě uctívání milostné sošky P. Marie Svatohorské (s výjimkou nedělní odpolední mše svatě)
- v květnu denně kromě čtvrtka a neděle po odpolední bohoslužbě májová pobožnost
- v říjnu před odpolední mší svatou modlitba posvátného růžence
- v adventní době v sobotu v 6.00 rorátní mše svatá, mše svatá v 7.00 není, další jsou v 9.00 a 17.00
- v postní době křížová cesta v pátek: 16.15 a v neděli: 14.45
- zpovědní služba je půl hodiny před začátkem každé mše svatě, v naléhavých případech na požádání (kontaktujte službu v sakristii nebo v prodejně v ambitu)
- pořad bohoslužeb o svátcích a slavnostech, které nepřipadají na neděli, je jako ve všední den
- výjimky jsou uvedeny v kalendáriu

Úřední hodiny farního úřadu

Pondělí & čtvrtek: 10.00–11.30; 13.30–16.00

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668

Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna

Odpovědná osoba Martina Jechortová

Kontakt +420 731 619 800, +420 318 429 943,
e-mail: prohlidka@svata-hora.cz, e-shop: svata-hora.cz/internetovy-obchod.

Otevírací doba neděle celoročně 9.00–17.00 • pondělí-sobota: I.–V. & IX.–XII: 9.00–16.00 • V.–VIII.: 9.00–17.00

Prohlídka

- areálu

s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V.–IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou. Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídky v zimním období je třeba předem domluvit, min. počet osob je 5. Jako alternativu pro jednotlivce nabízíme v tomto období prohlídku se zapůjčeným textem. Informace v prodejně v ambitu.

- s koncertem po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka areálu s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové velké varhany v bazilice.

- expozice muzea každý den v otevírací době prodejny.

- sklepních prostor a zvonice prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925,
e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.
Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar
(náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.
Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání, pište na adresu redakce.

**Mons. Jan Graubner –
arcibiskup pražský
ve svatohorské
bazilice
5. listopadu 2022**

Foto A. Traxler

Foto Zdeněk Adamec, Fotoklub Uran, Příbram 2022